

Sygn. akt II K 357/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Niedzielski

Protokolant: st. sekr. sąd. Jadwiga Jankowska

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu na rozprawie 20 czerwca 2018 r.

sprawy **D. T.** urodzonego (...) w P. syna J. i S. z domu J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 22 kwietnia 2018 r. około godz. 21:10 na ul. (...). (...), (...) i K. w B., woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki A. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością 1,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. uznaje **D. T.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza oskarżonemu grzywnę w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec **D. T.** zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat z wyłączeniem pojazdów do których prowadzenia uprawniają kategorie (...) lub (...) prawa jazdy;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od **D. T.** na rzecz Funduszu (...) świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od 22 kwietnia 2018 r.;
5. pobiera od D. T. kwotę 500 (pięciuset) złotych tytułem opłaty i zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 144,95 (stu czterdziestu czterech złotych i dziewięćdziesięciu pięciu groszy) tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.

Sygn. akt II K 357/18

UZASADNIENIE

W przypadku, w którym ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, należy w pierwszej kolejności rozważyć, czy cele kary nie zostaną spełnione przez karę wolnościową (in dubio pro libertate). Wskazuje na to, w szczególności katalog kar zawarty w treści art. 32 kk oraz kolejność kar przewidzianych w art. 178a § 1 kk. W obydwu przypadkach na samym początku wymieniana jest najłagodniejsza kara w postaci grzywny, a na końcu najbardziej dolegliwa kara pozbawienia wolności. Ponadto, stosownie do treści art. 58 § 1 kk, jeżeli ustawa

przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, a przestępstwo zagrożone jest karą nieprzekraczającą 5 lat, sąd orzeka karę pozbawienia wolności tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary.

Mając powyższe na uwadze, Sąd doszedł do przekonania, że w niniejszej sprawie stopniowi winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości jego czynu najlepiej odpowiada kara grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych, która ponadto pozwala także osiągnąć cele wychowawcze wobec oskarżonego i czyni zadość potrzebie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

D. T. nie był, bowiem wcześniej karany, a więc jest to jego pierwszy konflikt z prawem. Przyznał się do zarzucanego mu czynu oraz szczegółowo opisał jego genezę i okoliczności. Konieczność natomiast, zaangażowania finansowego stanowić będzie realnie odczuwalną przez oskarżonego konsekwencją, gdyż będzie ona posiadała charakter majątkowy.

W oparciu o stosunki majątkowe, możliwości zarobkowe oraz dochody oskarżonego, który pracuje jako zawodowy kierowca i zarabia niecałe 4.000zł, Sąd ustalił wysokość stawki dziennej na kwotę 20 zł.

W związku z tym, że oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, będąc w stanie nietrzeźwości, Sąd stosownie do treści art. 42 § 2 kk zobligowany był do orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów mechanicznych określonego rodzaju na okres nie krótszy niż 3 lata.

W oparciu o art. 42 § 2 kk Sąd orzekła zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat z wyłączeniem pojazdów do których prowadzenia uprawniają kategorie (...) lub (...) prawa jazdy. W przekonaniu Sądu za wyłączeniem z zakazu wymienionych kategorii przemawia to, iż D. T. pracuje jako zawodowy kierowca. W związku z tym, orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (bez żadnych wyłączeń) stanowiłoby dla niego zbyt daleko idącą konsekwencją. Oznaczałoby to bowiem de facto pozbawienie oskarżonego pracy. Ponadto, D. T. prowadził w stanie nietrzeźwości samochód osobowy, a według sądu orzekany środek karny zakazu prowadzenia pojazdów powinien korespondować z rodzajem pojazdu, którym kierował sprawca. Na względzie należało także mieć to, że oskarżony kierował po ulicach miasta w porze kiedy nie panował na nich duży ruch (niedzielnny wieczór), a przemierzony odcinek drogi był niewielki (ok. 2 km).

W związku z tym, że dokument prawa jazdy został zatrzymany oskarżonemu w dniu 22 kwietnia 2018 r., Sąd zgodnie z art. art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zaliczył okres od tegoż dnia.

Kolejną konsekwencją skazania za przestępstwo przeciwko komunikacji określone w art. 178a § 1 kk musiało być orzeczenie na podstawie art. 43a § 2 kk świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu (...). Jego wysokość zgodnie z wymienionym przepisem wynosi co najmniej 5.000 zł, a Sąd doszedł do przekonania, że brak jest wystarczających podstaw do orzekania go w wysokości przekraczającej jego minimalną ustawową wartość.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk i zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 zł tytułem opłaty (por. art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) oraz kwotę 144,95 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków, na którą to sumę złożyło się: 74,95 zł tytułem zryczałtowanego wynagrodzenia dla kuratora za wywiad środowiskowy, 30 zł za uzyskanie informacji o osobie z K. oraz po 20 zł tytułem zryczałtowanych kosztów doręczeń w postępowaniu sądowym i przygotowawczym.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w wyroku z 20 czerwca 2018 r.